

Interpellation

Umeå den 15 januari

Hur kan man spara pengar utan vidta några åtgärder?

För de borgerliga partierna i regionen börjar det bli allt mer uppenbart att den styrande rödgröna majoriteten inte har några avsikter att föra en ansvarsfull ekonomisk politik. Senast menar Hälso- och sjukvårdsnämndens ordförande att de inte har för avsikt att fullfölja fullmäktigeuppdraget att minska personalkostnaderna med 250 mkr (VK 14/12). Ansvarigt regionråd menar att antal medarbetare inte ska minska. Det ska enligt henne räcka med att istället bara minska så kallade dyra lösningar. En lösning som prövats varje år de senaste 10 åren med ett resultat att de totala personalkostnaderna ökat i kombination med antal anställda. Det kan inte annat än tolkas som en obstruktion av fullmäktigeuppdraget om att göra kostnadsreducerande åtgärder motsvarande 250 miljoner kronor i personalkostnader.

Regionens ekonomi är i grunden svårare än den egna hushållsekonomin. Intäkter och utgifter måste gå ihop. Om de inte gör det så behöver man antingen öka intäkterna eller minska utgifterna eller som nu blir fallet låna pengar. Det har varit lösningen de senaste åren vilket gjort att regionens låneskuld är 2200 mkr. Till det så föreslås denna låneskuld utökas med 350 mkr för att klara att kunna betala fakturor och säkerställa att decemberlönerna kan betalas ut till alla anställda.

På kort sikt krävs kostnadsreducerande åtgärder om 450 miljoner kronor om det ska finnas en chans att hålla tillbaka behovet av att låna nya pengar. Om inga åtgärder vidtas för att minska kostnaderna kommer Region Västerbottens låneskuld att om bara några år hamna på runt 4500-5000 mkr. En sådan skuld täcker inte på långa vägar de redan identifierade behoven idag och ger heller inget utrymme för amorteringar. Alltså skuldsätts kommande generationen västerbottningar för att täcka dagens behov. Ett tydligt avsteg mot kommunallagens intentioner om att varje generation ska täcka sina egna kostnader. Det som sker är en skattehöjning i smyg. Om

lånen ska betalas tillbaka på 8 år motsvarar det att skatten skulle behöva höjas med 1 kr.

Mot bakgrund av ovanstående har jag följande frågor till Regionstyrelsens ordförande Peter Olofsson(S):

1. Varför vidtas inga åtgärder för att minska regionens kostnader?
2. Finns det en politisk vilja att faktiskt minska regionens kostnader?
3. Hur ser den ekonomiska planen ut för att påbörja att amortera de lån som tagits upp tidigare?

Nicklas Sandström (M)
Regionråd i opposition